

Азъ вървѣхъ дълбоко замисленъ върху сждбата на тоя самоволень изгнанникъ, възъ това нещастно, безпросвѣтно сществование, усамотено въ свѣта; възъ тая непозната и недѣлена отъ никого вѣчна скръбъ, лишена отъ милувкитѣ на любовта, отъ огрѣвката на надѣждата. Бѣдний Йоргу! Нека ти бже лека прѣстѣта на българската земя! Тя ти даде прибѣжище, тя ще ти даде и забравата!

Погребалната колесница продължаваше да отива напредъ. Небето бѣше навжсено; заприфѣрча свѣтъ. — Нѣколцина минувачи набожно свалихъ шапки прѣдъ колесницата. Азъ испратихъ до отвѣдъ Шарений мостъ първия си учителъ по историята.

---